

Brno jde dopředu, tak jako my

Kdysi jsem se rozhodoval, kam z východních Čech půjdu studovat vysokou školu. Brno, či Praha? Zvolil jsem příjemný ostrov v záplavě zeleně, tak jak mi dodnes utkvěl ve vzpomínkách ze středoškolských výletů na brněnské výstaviště.

Někdy bych si rád pustil projekci a viděl svůj život, kdybych býval byl šel tenkrát do Prahy.

Tu svěží zeleň okolo Brna vnímám stále a myslím, že i samo Brno je svěží. Záleží jen na nás samých, jak vnímáme realitu okolo

Budoucnost Brna

očiima podnikatele
ve stavebnictví
a ve sportu
Vlastimila Chládky

nás, zda jako poloprázdnou, či poloplnou. Zda si tou poloprázdnou stránkou věci necháme život znepříjemnit, či zda si ho tou poloplnou necháme obohatit.

Myslím si, že v běhu desetiletí

jde město Brno dopředu, tak jako jdeme dopředu my lidé.

Město nám poskytuje sportovní využití, ať už pasivní či aktivní, kulturní využití vyjádřené třeba počtem divadelních a koncertních křesel převyšuje i hodnoty západní Evropy. Kdo pracovat chce, práci najde. Kdysi mě srazil vlak, lékaři v úrazové nemocnici mi zachránili plnohodnotný život. I pod tímto osobním zážitkem nenechám na brněnské lékáře dopustit.

Možná tedy vidím přítomnost Brna poloplně. Nemám obavy, že

by ani v budoucnosti nepřibývaly další křižovatky, další sportoviště, další stavby, prostě vše, co k vyba-venosti města patří.

Nemůžeme ale brát Brno odtrženě od světa, myslet si, že život zde bude jen takový, jaký si ho zařídíme. I my jsme součástí, pro mé uši strašného slova globalizace, jsme i součástí naší země s jejím hlavním městem a nakonec také Evropy. Evropy přebyrokratizované, přeregulované, ztloustlé a zlenivělé, řešící úplně všechno, a tedy vlastně nic.

Pokračování na str. C4

Brno jde dopředu, tak jako my

Pokračování ze str. C1

Kde je kupříkladu svého času tak ambiciózní projekt Galileo? Evropa ho řešila tak důkladně a dlouho, až totálně prohrál s americkou GPS.

Nemám dobrý pocit při pohledu na aparát Evropy a na to, co řeší.

Penězovody z členských států do Bruselu a zpět, na něž na hranicích číhají, stejně jako kdesi na kanadských jezích medvědi na táhnoucí lososy, firmy zprostředkovávající je ne tam, kde jsou potřeba, ale kde je větší profit. Každý stát přece sám dobře ví, co a za jakých podmínek potřebuje, a má proto vytvořený svému naturelu a své identitě odpovídající mechanismy. Podivný systém dotací křivících přirozené podnikatelské prostředí, absurdní předpisy zasahující až do krajních maličkostí, jako je například předepsaný typ špalku u řezníka. Či například z poslední doby – naivní a pro správnou odpověď zcela nereálně kladené otázky na sexualitu žen v rámci sčítání obyvatel. To vše mi jasně naznačuje, že prohraje nejen s dravými a flexibilními asijskými tygry, ale i s Amerikou.

Tak moc bych chtěl štíhlou a zdravou Evropu ponechávající motivující a progres nesoucí svobodu svým státům, řešící jen zásadní problémy. Myslím, že o to jde i nej-

proevropštějšímu politikovi, kterého znám, panu prezidentu Klausovi. I tahle dnešní Evropa ovlivňuje nás Brňany.

Ovlivňují nás i naše české podmínky. Vadí mi nemotivující systémy. Malý příklad: jestliže se například shodneme, že zdravotní péče o občana kuřáka je 1,1krát dražší než péče o občana nekuřáka, tak ať si kuřáci klidně kouří, ať si ničí dobrovolně a za peníze svoje zdraví, ať

„Myslím si, že všichni vnímáme, že Brno je přirozeným centrem území mezi Prahou, Bratislavou, Vídní a částí Polska.“

si nechají zaživa rozežít své orgány, ale ať také platí 1,1krát vyšší pojistné či poplatky než občan nekuřák.

Myslím, že motivace, spravedlivé tržní prostředí, pro zdravé a schopné, jdoucí ruku v ruce se starostí o slabé a nemocné, že to je nástroj pro budoucnost všech, tedy i Brna.

Kdybych se měl vrátit zpět k Brnu, co k lepší budoucnosti můžeme udělat my a tady.

Myslím si, že všichni vnímáme, že Brno je přirozeným centrem území mezi Prahou, Bratislavou, Vídní a částí Polska. Měli bychom udělat

vše pro to, aby Brno tuto polohu nejen územního, ale i společenského centra skutečně zaujalo.

Třeba tím, že Brno najde mechanismy, jak konstruktivně a rychle rozhodovat o svých principiálních problémech, že je nebude odkládat pod dlouhodobé pláštiky nulových variant a provizorií, ale skutečně rozhodovat.

Třeba tím, že brněnští politici v Praze, tedy poslanci a senátoři všech politických stran, čelní představitelé státní správy a vrcholní představitelé politických stran se jednou za rok sejdou a určí si jednu jedinou prioritu, za niž budou napříč politickým spektrem dychat. Ať už to bude třeba nový stadion, slavná stavba R43, přemístění některého úřadu z Prahy do Brna nebo cokoliv jiného nadstandardně důležitého. Aby o nemilosrdný politický boj na život a smrt, muže proti muži, šlo až v druhé řadě. On už taky dnes nikoho moc nezajímá, doba neopakovatelných televizních debat je dávno pryč.

Třeba tím, že bude platit obousměrně věta: Naši politici nejsou v Praze kvůli sobě a svým politickým zájmům, ale kvůli nám, svým Brňanům.

MF DNES přináší příspěvky osobností o budoucnosti Brna. Zítřejší přičtete závěrečný text